

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.

1903 Budapest, Pf.: 314/15.

Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733

IRM: 33-104, 33-140 IRM Fax: 33-133

E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 105/1117- /2011. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő rendőri
intézkedés elleni panasz elbírálása

Előadó: dr. Tóth Boglárka ktv.

Telefon: 06-1/443-5674/33-430

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva, **a panaszos** által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület 68/2012. (II. 15.) számú állásfoglalásának megállapításaira, a panaszt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. §-ának (1) bekezdése *a*

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságra – a Fővárosi Törvényszéknek címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Törvényszékhez, a 1027 Budapest II. kerület Csalogány u. 47-49. címre közvetlenül is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos – ügyis, mint gyámgyermek f. V. K. törvényes képviselője – 2011. június 8-án postai úton terjesztette elő panaszát a S. Rendőrkapitányság által 2011. június 3-án foganatosított rendőri intézkedés ellen, amelyet 2011. június 27-én kelt levelében kiegészített. A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) a fiataalkorú nevében előterjesztett panasszal kapcsolatosan a jelen ügyről leválasztva, külön eljárás keretében hozta meg 89/2012. (II.29.) számú állásfoglalását. A gyámgyermek panaszáról külön határozatban döntök. A panaszos beadványa az alábbiak szerint foglalható össze.

A panaszos előadta, hogy 2011. június 3-án délelőtt házuk udvarából kiszöktek a libák, ezért kisebbik gyámgyermek, gyk. V. J. utánuk szaladt, hogy hazaterelje őket. Ekkorra már azonban a szomszédasszony, A. I. kiment a háza elé és ököllel elkezdte ütni a gyermeket. Időközben a helyszínre érkezett a panaszos nagyobbik gyámgyermek f. V. K., aki testvére segítségére sietett, kérve a szomszédot, hogy engedje el az öccsét. A szomszédasszony erre elengedte a gyermeket, és nekitámadt f. V. K.-nak, akit megkarmolt, sőt, egy késsel a szemébe vágva megsebesített. A panaszos – állítása szerint – ezt követően kihívta a rendőröket, a szomszédasszony azonban még ekkor sem hagyta abba a gyermekek bántalmazását. A három intézkedő rendőr ezt nem akadályozta meg, sőt, a panaszost és nagyobbik gyámgyermekét f. V. K.-t „bilincsbe verve” elvitték és mintegy öt órán át „fogva tartották” őket. A panaszos nem értette, hogy miért őt és gyermekét bilincselték meg és állították elő, miért nem a szomszédasszonyt, A. I.-t. A panaszos állítása szerint a rendőrök mind az előállítással, mind a bilincselés okával kapcsolatos kérdésére azt válaszolták, hogy „a rendőrkapitány úr ezt parancsolta nekik”.

A panaszos előadta továbbá, hogy cukorbetegsége ellenére gyógyszereit nem vehette magához. A panaszos állítása szerint nem kért, de nem is kapott élelmiszert, sőt vizet sem az előállítása alatt, pedig cukorbetegsége miatt élelmiszerre szüksége lett volna. Többször is jelezte, hogy rosszul van.

A Panasztestületnél előterjesztett beadvány tartalma alapján a panaszos rendőri intézkedéssel kapcsolatos kifogásai az alábbiakban összegezhetők:

- a panaszos kifogásolta igazoltatásának jogszerűségét;
- a panaszos kifogásolta a bilincs alkalmazásának jogszerűségét;
- a panaszos kifogásolta az előállításának tényét és jogalapját, valamint az előállítás okára vonatkozó rendőri tájékoztatás elmaradását;
- a panaszos sérelmezte az előállításának időtartamát;
- a panaszos sérelmezte, hogy cukorbetegsége miatt gyógyszerre és élelmiszere lett volna szüksége, de nem engedték meg neki, hogy gyógyszereit magához vegye, és élelmiszert, vizet sem kapott az előállítás időtartama alatt.

Mindezek alapján kérte a Panasztestület vizsgálatát. A Panasztestület vizsgálata során megállapította, hogy sérült az előállítás szükséges mértéket meghaladó időtartama miatt a panaszos személyes szabadsághoz való joga, és az előállítás időtartamának téves dokumentálása miatt a tisztességes eljáráshoz való joga.

II.

A tényállás tisztázásához a hatóság részére az alábbi iratok álltak rendelkezésre:

- a panaszos 2011. június 7-én kelt panaszbeadványa;
- a panaszos 2011. június 27.-én kelt kiegészítése;
- O. Zs. r. alezredes, rendőrkapitány 2011. szeptember 28-án kelt, 07050-105/10-1/2011.Rp. számú rendőri jelentése;
- Cs. Z. r. őrmester 2011. szeptember 27-én kelt rendőri jelentése;
- H. Zs. r. őrmester 2011. szeptember 28-án kelt rendőri jelentése;
- 07050/1551/2011./id. számú, 2011. június 3-án kelt jelentés az előállítás végrehajtásáról, kényszerítő eszköz alkalmazásáról;
- 2011. június 3-án kelt igazolás előállítás időtartamáról;
- a panaszos „nyilatkozata” a személyi szabadság korlátozásával kapcsolatban;
- 07050/1551/2011./id. számú, 2011. június 3-án kelt „Hivatalos feljegyzés”;
- 07050/1551/id. számú, 2011. június 3-án kelt „Jegyzőkönyv feljelentésről”;
- 2011. június 3-án szomszédasszonyról készült látlelet (A.I.);
- 07050/569/2011./bü. számú „Jegyzőkönyv szemle megtartásáról” (2011. június 3.);
- 07050/1551/2011. számú Jegyzőkönyv P.K. tanúkihallgatásáról (2011. június 3.);
- 07050/1551/2011. számú Jegyzőkönyv Cs.Z. tanúkihallgatásáról (2011. július 1.);
- 07050/1551/2011./id. számú. 2011. június 3-án kelt Határozat védő kirendeléséről;
- 07050/1551/2011./id. számú Jegyzőkönyv gyanúsított (fk. V.K.) kihallgatásáról (2011. június 3.);
- 07050/1551/2011./id. számú Jegyzőkönyv gyanúsított (R.V.T.) kihallgatásáról (2011. június 3.);
- O. Zs. r. alezredes, rendőrkapitány 2012. április 20-án kelt rendőri jelentése.

A panaszos által konkrétan előadott kifogások kapcsán lefolytatott vizsgálat alapján az alábbiakat állapítottam meg.

1. A panaszos kifogásolta igazoltatásának jogszerűségét.

A panasz ezen részének vizsgálata az alábbi jogszabályok alapján történt:

Rtv. 13. § (1) A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

29. § (1) A rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

A panaszos beadványában előadta, hogy 2011. június 3-án délelőtt a házuk előtt gyermekei és szomszédja összetűzésbe került, melynek következtében a szomszédasszony gyermekeit megütötte. A panaszos telefonon bejelentést tett a S. Rendőrkapitányságra, azonban a kiérkező rendőrök nem szomszédasszonyával, hanem vele és gyermekeivel szemben intézkedtek.

H. Zs. és Cs. Z. r. őrmesterek jelentéseikben leírták, hogy amikor a szolgálati gépjárművel a megadott címre érkeztek, azt látták, hogy egy nő agresszíven viselkedik, egy idős nővel kiabál. A kiabáló nő mellett állt két gyermek, akik szintén nyomdafestéket nem tűrő szavakkal illették az idős asszonyt. Ezt látva nevezett személyeket „a törvény nevében” szavak előrebocsátásával felszólították, hogy hagyják abba cselekményüket. Ezt követően az intézkedő rendőrök közölték nevüket, rendfokozatukat, jelvéyszámukat, szolgálati helyüket, és azt, hogy a helyszínen tartózkodó személyeket igazoltatni fogják, mert bejelentés érkezett, hogy egy idős asszony tetteleg bántalmazott két gyermeket. Az igazoltatást követően az intézkedő rendőrök jelentést tettek az ügyeletesnek, ahonnan azt az utasítást kapták, hogy biztosítsák a helyszínt és tartsák vissza a jelenlévőket a bűnügyes csoport kiérkezéséig.

A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy a rendőri intézkedést kérő telefonhívás, a helyszín megtekintése, valamint a felek elsődleges elmondása alapján fennállt a bűncselekmény elkövetésének gyanúja, így a helyszínre érkező rendőrök jogszerűen kezdeményeztek intézkedést, és kellő jogalap birtokában igazoltatták a jelenlévőket, beleértve a panaszost is.

Tekintettel a fentiekre, a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült, a panaszt e tekintetben elutasítom.

2. A panaszos kifogásolta a bilincs alkalmazásának jogszerűségét.

A bilincs alkalmazása tekintetében az alábbi jogszabályok az irányadóak:

Rtv. 48. § A rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy

- a) önkárosításának megakadályozására,
- b) támadásának megakadályozására,
- c) szökésének megakadályozására,
- d) ellenszegülésének megtörésére.

A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 57. § (2) A rendőr a kényszerítő eszköz alkalmazása során a testi épséghez fűződő jogokat köteles tiszteletben tartani, és a testi épséget csak a legszükségesebb mértékben veszélyeztetheti.

60. § (4) A bilincselés módjai:

- a) két vagy több ember kezének egymáshoz bilincselése,
- b) kezek előre, illetve hátra bilincselése,
- c) indokolt esetben lábak egymáshoz bilincselése,
- d) indokolt esetben tárgyhoz bilincselés.

H. Zs. és Cs. Z. r. őrmesterek jelentéseikben leírták, hogy a helyszínre kiérkező bűnügyes kollégák vezetője a történetről való tájékozódást követően utasította az őrmestereket, hogy a panaszost és lányát állítsák elő a S. Rendőrkapitányságra, mert alaposan gyanúsíthatóak bűncselekmény elkövetésével. Ezután közölték az előállítandó személyekkel, hogy kényszerítő intézkedést fognak velük szemben alkalmazni, melynek során a panaszos

kezeit testalkatára való tekintettel előre bilincselés módszerével, gyermeke kezeit pedig hátrabilincselés módszerével fogják végrehajtani.

A rendőri jelentések a tekintetben egybehangzóak, hogy a panaszos és gyermeke a rendőrök helyszínre érkezésekor, majd azt követően is agresszívan viselkedtek, magatartásuk erős érzelmi felindulásra, esetleges támadás lehetőségére utaltak. Ezen kiszámíthatatlan magatartás és érzelmileg túlfűtött állapot kockázati tényezőként merült fel, így az intézkedő rendőrök a gépjárművel való szállítás idejére indokoltan tartották a bilincs alkalmazását. A szállítás során esetlegesen bekövetkező támadás esetén ugyanis veszélyeztetetté váltak volna az intézkedést foganatosító rendőrök, valamint a közúti forgalomban résztvevő kívülálló személyek is. A szállítás befejezését követően pedig – az arányosság törvényben rögzített követelményének megfelelően – a bilincs alkalmazását azonnal megszüntették.

Tekintettel a fentiekre, a panaszossal szembeni bilincsalkalmazás indokolt és arányos volt, arra kellő jogalap birtokában került sor, így a panaszt e tekintetben elutasítom.

3. A panaszos kifogásolta az előállításának tényét és jogalapját, valamint az előállítás okára vonatkozó rendőri tájékoztatás elmaradását.

A panasz ezen részének vizsgálata az alábbi jogszabályok alapján történt:

Rtv. 33. § (2) A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt,

b) aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható;

(4) Az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.

Büntető törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 271. § (1) Aki olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétséget követ el és két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

3.1 Az előállítás végrehajtásáról/kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentés az előállítás indokaként az *Rtv.* 33. § (2) *bekezdés b)* pontját jelölte meg, amely alapján a rendőr az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható. Az előző pontban ismertetett adatok alapján megállapítható volt a *Btk.* 271. § (1) bekezdése szerinti garázdaság vétségének gyanúja. A helyszínen tapasztaltak, valamint a cselekmény tárgyi súlya megalapozta és indokoltá tette a panaszos előállítását. Az *Rtv.* 33. § (2) bekezdése ugyan az intézkedő rendőr mérlegelési jogkörébe utalja az előállítás foganatosítását, azonban a helyszínen született döntés helyességét igazolja az a tény, hogy az ügyben garázdaság vétségének megalapozott gyanúja miatt eljárás indult a panaszos ellen.

A panaszos előállítására tehát kellő jogalap birtokában került sor, ezáltal nem sérült a panaszos személyes szabadsághoz való joga. A panaszt e tekintetben elutasítom.

3.2 A panaszos panaszbeadványában kifogásolta, hogy az intézkedő rendőrök kérdésére, hogy miért őt állítják elő, azt a választ kapta, hogy „a rendőrkapitány úr ezt parancsolta”. Az előállítás indoka tekintetében H. Zs. és Cs. Z. r. őrmesterek jelentéseikben rögzítették, a panaszossal közölték, hogy a S. Rendőrkapitányságra elő fogják őket állítani, mivel alaposan gyanúsíthatóak bűncselekmény elkövetésével. A panaszos pedig aláírta azt a nyilatkozatot, mely tartalmazza, hogy az előállítás okáról, annak várható időtartamáról szóban tájékoztatást kapott.

A rendelkezésre álló adatok alapján a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem állapítható meg, így a panaszt e tekintetben elutasítom.

4. A panaszos sérelmezte az előállításának időtartamát.

Az előállítás időtartamára vonatkozóan az Rtv. 33. § (3) bekezdés ad eligazítást, mely szerint *a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.*

A rendelkezésre álló rendőrségi iratok tanúsága szerint a rendőrök a panasszal érintett napon 9 óra 45 perckor érkeztek meg a helyszínre, és kezdték meg az intézkedést. A rendőrségi előállítás időtartamáról szóló igazolás szerint a panaszos szabadon bocsátására pedig 16 óra 45 perckor, tehát 7 órával később került sor. O. Zs. r. alezredes, rendőrkapitány 2011. szeptember 28-án kelt, 07050-105/10-1/2011.Rp. számú, valamint 2012. április 20-án kelt rendőri jelentése alapján megállapítható, hogy ezen időtartam alatt a következő lényeges intézkedések, nyomozási cselekmények történtek:

- 09.45 órai kezdettel igazoltatás, adatgyűjtés és tanúkutatás, bűnügyi helyszínbiztosítási tevékenység;
- 10.05 órától 11.00 óráig bűncselekmény gyanúja miatt helyszíni szemle lefolytatása;
- 11.00 órától 11.20 óráig a panaszos és gyermekének beszállítása a rendőri objektumba, a kényszerintézkedésekhez kapcsolódó rendőri iratok előállítása;
- 11.30 órától 11.57 óráig az intézkedés alapját képező bűncselekmény tanújának kihallgatása;
- 12.02 órától 12.33 óráig feljelentés felvétele, fiatakorú V.K. védőjének kirendelése, értesítése;
- 13. 54 órától 14.30 óráig panaszos kihallgatása;
- 15.01 órától 15.48 óráig a panaszos lányának, V.K. gyanúsított kihallgatása;
- előbbivel párhuzamosan, 15.00 órától panaszos bűnügyi nyilvántartásba vétele, „rabosítása”;
- 16.35 órától V.K. gyanúsított orvosi vizsgálata a helyszínen történt dulakodás során szerzett sérülései vonatkozásában;
- 16.45 órakor a panaszos szabadon bocsátása.

A fentiekkel kapcsolatban meg kell említeni, hogy az előállítás alapját képező bűncselekmény tényállása tisztázásának, a felelősség fennállása vonatkozásában a másik előállított személy (V.K.) kihallgatásának, orvosi vizsgálatának is nyomatékos jelentősége volt. Hiszen a másik előállított személy kihallgatása és orvosi vizsgálata, illetve a beszerzett adatok mérlegelése során is felmerülhettek további olyan, előre nem ismert tények, körülmények, melyek tisztázása érdekében a panaszos előállítását fenn kellett tartani (pl. folytatólagos kihallgatás, szembesítés, stb.). Ezen körülmények természetüknél fogva előre nem tisztázhatóak, és a nyomozó hatóság számára nem ismertek. Amint a szükséges intézkedések, nyomozási cselekmények végrehajtásra kerültek és további tisztázatlan körülmények nem voltak, a panaszos előállítása megszüntetésre került.

Mindezek tükrében az Rtv. 33. § (3) bekezdésébe foglalt, az előállítás „szükséges” ideig történő fenntartása és az arányosság követelménye nem került megsértésre, a panaszos előállításának fenntartása 16.45 óráig szükséges volt. A panaszt e tekintetben elutasítom.

5. A panaszos sérelmezte, hogy cukorbetegsége miatt gyógyszerre és élelmiszerre lett volna szüksége, de nem engedték meg neki, hogy gyógyszerét magához vegye, és élelmiszert, vizet sem kapott az előállítás időtartama alatt.

A panaszos beadványának kiegészítésében, a Panasztestület által feltett kérdésre válaszolva előadta, hogy az előállítás ideje alatt élelmezést nem kért, nem tudta, hogy lehetősége lett volna erre. Cukorbetegsége miatt szüksége lett volna élelmiszerre, többször szólt, hogy rosszul van, de nem kapott sem ételmezt, sem vizet. Ugyanakkor a panaszos leírta, hogy a panasztételi jogáról, illetve a hozzátartozó és jogi képviselő értesítésének lehetőségéről mind szóban, mind írásban tájékoztatást kapott a rendőröktől, ezzel azonban nem kívánt élni.

A panaszos beadványának kiegészítése tartalmával ellentétben, a 07050-105/10-1/2011. P számú összefoglaló jelentés rögzíti, hogy a panaszos és gyermeke egészségügyi ellátást nem kértek, nyilatkozatuk szerint betegségben nem szenvedtek. A panaszos gyermekén a dulakodás során keletkezett sérülések voltak tapasztalhatóak, melyek vonatkozásában orvosi látélet is készült. A fentieket alátámasztandó, a panaszos által saját kezűleg aláírt nyilatkozaton az „élelmezést nem kértem” és „betegségben nem szenvedek” szövegrészek szerepelnek. A rendőrségi előállítás időtartamáról szóló igazoláson is szerepel az „élelmezést nem kért” kifejezés, mely igazolást a panaszos szintén ellátta kézjeggyével.

Tekintettel a fentiekre, a panaszos testi épséghez való jogának sérelme nem állapítható meg, így a panaszt e tekintetben elutasítom.

III.

A Panasztestület a panaszos által előterjesztett panaszt megvizsgálta, és a fent hivatkozott állásfoglalásában azt megalapozottnak találta. A Panasztestület megállapította a panaszos személyes szabadsághoz való jogának, valamint a tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét.

A Panasztestület állásfoglalásában kitért az előállítás időtartama dokumentációjának vizsgálatára is, és ezzel kapcsolatban megállapította, hogy a dokumentáció hibája miatt sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. A közigazgatási eljárás során mind a Panasztestületnek, mind az országos rendőrfőkapitánynak csak az a kötelessége, hogy a panaszban rögzítetteket vizsgálja. Tekintettel arra, hogy a panaszos a dokumentációval kapcsolatban panaszt nem adott elő, ezért a rendelkező részben ezen pont vizsgálatát mellőztem. A Panasztestület megállapítására reagálva azonban az alábbiak rögzítése szükséges. A dokumentumokból egyértelműen megállapítható, hogy a rendőri intézkedés megkezdésére 09.45 órakor került sor, és vélhetően a hibás értelmezés folytán került rögzítésre a rendőrségi előállítás időtartamáról szóló igazoláson az előállítás kezdő időpontjaként 11.00 óra. Azonban az iratokból egyértelműen és világosan rekonstruálhatóak a panaszost érintő rendőri intézkedések egyenként és összességükben is. Önmagában az a tény, hogy a rendszeresített nyomtatványon hibásan került egy időpont feltüntetésre, nem okozott alapjogsérelmet a panaszos számára, jogorvoslati jogosultsága és egyéb, büntetőeljárás jogai maradéktalanul érvényesültek. Az előállítás időtartamának hibás dokumentálása nem sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát.

A határozat II. részében részletesen kifejtett indokok alapján a Panasztestület megállapításaival az **1., 2., 3. és 5.** számú kifogások tekintetében egyetértek, a **4.** számon jelzett kifogás tekintetében pedig eltérő álláspontomat (jogszabállyal alátámasztott részletes indokolással együtt) fentebb kifejtettem.

Hatásköri és illetékességi szabályokat az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdése tartalmazza.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 2. § (1) bekezdése, 54. § (1) bekezdés, 55. § (1) bekezdés, 70/A § (1) bekezdés;
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése, valamint a 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) a) pontja és (2) bekezdése, valamint a 109. § (1) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (1) bekezdés, 29. § (1) bekezdés, 33. § (2) b) pont és (3)(4) bekezdések, 48. §, 92. § (1) bekezdés, 93. § /A (6) (7) és (9) bekezdései;
- Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet 57. § (2) bekezdés, 60. § (4) bekezdés;
- Büntető törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 271. § (1) bekezdés.

Budapest, 2012. május ,, ,,,

Dr. Hatala József r. altábornagy
országos rendőrfőkapitány